

skal spille tiden på at diskutere det her i Folketinget.

Kl. 13:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 13:26

Rasmus Prehn (S):

Så er det jo meget passende, at jeg kommer på her, så jeg kan få svaret for mig. Det, jeg er citeret for på Ritzau i går, er, at det var et skridt i den rigtige retning, ganske vist et lille skridt. Og det må man jo også medgive. Nu har vi jo faktisk brugt et halvt år på at overbevise regeringen om, at det var det rigtige at gøre at hæve det anlægsloft. Vi har sådan set måttet trække regeringen til truget for at gøre de her ting. Men jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti sådan set stadig væk er imod. Det synes jeg er meget uklart.

Nu står ordføreren her og beskylder Socialdemokratiet for at være uklar, men det er da rimelig uklart, når Dansk Folkepartis ordfører på den ene side står og siger, at det er positivt, hvad regeringen har gang i, og på den anden side melder meget kraftigt ud: Hold fingrene fra anlægsloftet!

Hvad skal vi regne med her? Hvad er Dansk Folkepartis politik? Kan Dansk Folkeparti leve med det, som finansministeren var ude at aftale i går, eller kan man ikke? For Dansk Folkeparti har sagt meget tydeligt: Hold fingrene fra anlægsloftet – og nu er man lige pludselig positiv over for det modsatte. Så man mener altså ikke det samme, som man mente for et par dage siden, eller hvordan?

Kl. 13:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 13:27

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu kan man jo altid diskutere, hvem der har trukket hvem til truget, om det er hr. Rasmus Prehn, der har trukket finansministeren til truget, eller om det er konjunkturerne, der har trukket Socialdemokraterne rundt i manegen. Det vil jeg nok lade være op til vælgerne, men jeg vil gerne sige, at når der er forhandlinger i gang, så er det jo altså sådan, at partierne sætter nogle dagsordener op, at de som udgangspunkt for at indlede nogle forhandlinger fortæller, hvor de står. Sådan er spillereglerne. Sådan var de før den nuværende regering, sådan var de også under tidligere socialdemokratiske regeringer, og sådan bliver de nok også under eventuelle nye

socialdemokratiske regeringer, kunne jeg forestille mig.

Sådan er det. Forhandlinger er forhandlinger, og det kan vi altså ikke i Folketinget sidde og bruge vores tid på. Jeg synes, det er meget mere væsentligt, at vi diskuterer andre ting end noget, som der allerede er dybe, grundige forhandlinger i gang om, og hvor der allerede på mandag skal være et møde, som forhåbentlig munder ud i et eller andet, og hvor også Dansk Folkeparti naturligvis kan tilslutte sig det forhandlingsmandat, som kommer til at være gældende. Men det er ikke noget, som vi har lyst, tid eller interesse i at delagtiggøre partier i, som ikke har været med i den økonomiaftale, som vi har lagt stemmer og indflydelse til.

Kl. 13:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Rasmus Prehn for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 13:29

Rasmus Prehn (S):

Jeg må ærlig talt sige, at jeg ikke kan lade være med at blive en lille smule forurolet over den despekt, som jeg synes, at Dansk Folkepartis ordfører viser over for Folketinget. Vi har hørt ordføreren gentagne gange sige, at det er spild af tid at diskutere spørgsmål i Folketingssalen. Det var nærmest pudseløjerligt, det var forrykt, og Folketinget var det forkerte sted. Det er bare nogle af de udtryk, Dansk Folkepartis ordfører har sagt, at det skulle være forrykt at forhandle politik i Folketinget, at det skulle være spild af tid. Er det virkelig Dansk Folkepartis måde at vise respekt over for Folketinget på at sige, at det bare er det forkerte sted, at det er forrykt, og det vil man slet ikke bruge tid på?

Jeg noterede mig, at der var et ritzautelegram i går, der fortalte, at Berlusconi i Italien ville lave en ændring, sådan at man ikke skulle stemme i det italienske parlament længere. Det kan man bare ordne iblandt gruppeformændene. Er det et nyt forslag, der sådan er under opsejling også fra Dansk Folkeparti, at det med at have forhandlinger, det med at diskutere politik, det med at tilkendegive sine synspunkter om, hvor vigtigt det er at få gang i beskæftigelsen osv., ikke er noget, som vi andre, der ikke er med i blokpolitikken sammen med regeringen og Dansk Folkeparti, skal blande os i, der skal Folketinget bare tie, for det er forrykt at diskutere politik i Folketinget? Er det det demokratisyn, Dansk Folkeparti har?